

Polityka Ochrony Dzieci

Dom Kultury w Ustce

PREAMBUŁA

Podstawową zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Domu Kultury w Ustce oraz osoby współpracujące z naszą instytucją jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Wszyscy pracownicy i współpracownicy DK aktywnie angażują się w działania wzmacniające bezpieczeństwo dzieci, szczególnie w kontekście ochrony przed przemocą oraz w ochronę i promowanie ich praw. W swojej pracy kierujemy się dobrem dziecka i jego najlepiej pojętym interesem. Postrzegamy dzieci jako partnerów w budowaniu przyjaznego, bezpiecznego i opartego na wzajemnym szacunku otoczenia.

Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dzieci przemocy w jakiegokolwiek formie. Polityka ochrony dzieci DK zawiera wytyczne dotyczące tego, jak należy postępować w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa i dobra dzieci.

Polityka ochrony dzieci Domu Kultury w Ustce oparta jest na podstawie Ustawy z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 14 sierpnia 2023 r. poz. 1606) oraz Ustawy z 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (tekst jedn. Dz.U. z 7 lipca 2023 r. poz. 1304; ost. zm. Dz.U. z 14 sierpnia 2023 r. poz. 1606).

Rozdział I

§1.

Cel Polityki Ochrony Dzieci. Postanowienia ogólne.

1. Polityka Ochrony Dzieci Domu Kultury w Ustce prezentuje ramowe zasady, standardy i wytyczne, które mają na celu:
 - a) uwrażliwienie wszystkich pracowników i współpracowników DK na wagę podejmowania działań zmierzających do ochrony dzieci przed krzywdzeniem;
 - b) wskazanie zakresów odpowiedzialności poszczególnych osób za bezpieczeństwo dzieci znajdujących się pod opieką DK;
 - c) podejmowanie adekwatnej interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dzieci i/lub bezpośredniego zagrożenia ich zdrowia i życia;
 - d) określenie działań edukacyjnych, profilaktycznych i interwencyjnych mających na celu zapewnienie dzieciom bezpieczeństwa,
 - e) rozwijanie w organizacji kultury pracy opartej na prawach dziecka i ciągłym uczeniu się.

Znajomość i praktyczne stosowanie Polityki Ochrony Dzieci jest moralnym i zawodowym obowiązkiem wszystkich pracowników i współpracowników Domu Kultury w Ustce.

2. Polityka ochrony dzieci obejmuje:
- a) procedury zgłaszania podejrzeń oraz podejmowania interwencji (sposoby reagowania), które określają, jakie działania należy podjąć, jeśli pojawią się sygnały wskazujące na krzywdzenie dziecka lub na zagrożenie jego bezpieczeństwa ze strony osób obcych, członków rodziny lub personelu instytucji,
 - b) zasady ochrony danych osobowych dziecka, które określają sposób przechowywania i udostępniania informacji o dziecku,
 - c) zasady ochrony wizerunku dziecka, które określają sposób jego utrwalania i udostępniania,
 - d) zasady dostępu dzieci do Internetu oraz ochrony dzieci przed szkodliwymi treściami,
 - e) zasady bezpiecznych relacji pracowników instytucji – dziecko określające, jakie zachowania są niedozwolone w kontakcie z dzieckiem,
 - f) zasady rekrutacji i monitorowania pracowników,
 - g) monitoring stosowania polityki.

§2.

Ilekrót w niniejszej Polityce jest mowa o:

- a) **Dziecku** – należy przez to rozumieć każdą osobę do ukończenia 18 roku życia.
- b) **Interwencji prawnej** – należy przez to rozumieć zawiadomienie policji lub prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka lub zawiadomienie właściwego sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich o zagrożeniu dobra dziecka.
- c) **Odbiorcy/Uczestniku DK** – należy przez to rozumieć każdą osobę korzystającą z usług świadczonych przez naszą instytucję. Uczestnicy sekcji ich rodzice/opiekunowie, instruktorzy pracujący z dziećmi/dorosłymi, uczestnicy imprez grupowych organizowanych przez DK. Odbiorcą jest zarówno dorosły, jak i dziecko.
- d) **Opiekunie dziecka** – opiekunem jest rodzic/rodzice posiadający pełnię praw rodzicielskich lub opiekun prawny mający prawo do reprezentacji dziecka.
- e) **Pracowniku DK** – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną w Usteckim Domu Kultury na podstawie umowy o pracę.
- f) **Współpracowniku DK** należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną na podstawie umowy cywilnoprawnej lub wykonującą nieodpłatnie pracę na rzecz DK w ramach programu stażowego na podstawie umowy o staż, umowy o wolontariat, umowy o odbywaniu praktyk lub innej umowy o współpracy.
- g) **Zgodzie opiekuna** należy przez to rozumieć zgodę osoby uprawnionej do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciela ustawowego (rodzica, opiekuna prawnego) lub innej osoby uprawnionej do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu. W przypadku rodziców oznacza zgodę jednego z nich.

- h) **Osobie odpowiedzialnej za Internet** - należy przez to rozumieć wyznaczonego przez dyrektora instytucji pracownika sprawującego nadzór nad korzystaniem z Internetu na terenie instytucji.
- i) **Osobie odpowiedzialnej za Politykę Ochrony Dzieci** - należy przez to rozumieć wyznaczonych przez dyrektora instytucji pracowników sprawujących nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci w DK.
- j) **Danej osobowej dziecka** należy przez to rozumieć każdą informację umożliwiającą identyfikację dziecka.
- k) **Krzywdzeniu** - krzywdzeniem jest każde zamierzone lub niezamierzone działanie, lub zaniechanie działania instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój.
Wyróżnia się 4 podstawowe formy krzywdzenia:
- Przemoc fizyczna wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub ze strony osoby, której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.
 - Przemoc psychiczna wobec dziecka to przewlekła, nie fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniechanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem a dzieckiem.
 - Wykorzystywanie seksualne dziecka to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy.
 - Zaniechanie dziecka to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniechania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka.

Rozdział II

§3.

Zasady bezpieczeństwa rekrutacji personelu.

1. Rekrutacja w DK jest oparta na otwartości, jawności i konkurencyjności.

2. Instytucja dokłada wszelkich starań, by zatrudniać pracowników i współpracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz kompetencje.
3. Każdy kandydat na nowego pracownika/ współpracownika przesyła swoje CV, kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie oraz w miarę możliwości referencje i poświadczenia posiadanych kwalifikacji i umiejętności wymaganych na danym stanowisku pracy.
4. Każdy pracownik lub osoba współpracująca zobowiązana jest do dostarczenia dokumentów określonych w Ustawy z 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich przed zatrudnieniem lub dopuszczeniem do czynności z udziałem małoletnich.
5. Rozmowa kwalifikacyjna prowadzona jest przez dwóch pracowników DK .
6. Podczas rozmowy kwalifikacyjnej pracownicy mają obowiązek informowania kandydata o obowiązującej w DK Polityce Ochrony Dzieci.
7. Przed przystąpieniem do pracy, wybrany kandydat na pracownika, oprócz innych wymaganych przepisami prawa dokumentów, wyraża na piśmie zgodę o dokonaniu przez DK (osoby upoważnione tj. Dyrektor DK oraz Głównej Księgowej) sprawdzenia jego osoby w Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym.
8. Dokonywanie sprawdzeń w Rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym dotyczy również Współpracowników, nie później niż na dzień przed rozpoczęciem współpracy z DK.
9. Każdy nowo przyjęty pracownik i współpracownik DK ma obowiązek zapoznać się z zapisami Polityki Ochrony Dzieci i poświadczyć to własnoręcznym podpisem (załącznik nr 4).

Rozdział III

Sposoby reagowania w instytucji na podejrzenie, że dziecko doświadcza krzywdzenia.

§4.

1. Wszyscy pracownicy i współpracownicy DK działają na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem. W swojej pracy kierują się przepisami polskiego prawa. Każda informacja dotycząca podejrzenia krzywdzenia dziecka traktowana jest poważnie i wyjaśniana, bez względu na to czy pochodzi od dziecka/opiekuna/instruktora oraz czy dotyczy podejrzenia krzywdzenia ze strony innego dziecka, opiekuna dziecka, instruktora czy też pracownika bądź współpracownika DK.
2. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa lub zagrożenia dobra dziecka pracownicy DK podejmują niezwłocznie interwencję prawną. Decyzję o interwencji podejmuje Dyrektor DK, powołany koordynator Polityki ochrony dziecka będący w pracy oraz pracownik, który pozyskał informację o możliwości popełnienia przestępstwa.

§5.

W przypadku podjęcia przez pracownika DK podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji Dyrektorowi DK oraz wyznaczonemu Koordynatorowi Polityki ochrony dzieci i przeprowadzenia interwencji.

1. Koordynator Polityki ochrony dzieci niezwłocznie wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa, oraz informuje ich o podejrzeniu.
2. Po przeprowadzeniu rozmowy z dzieckiem oraz rodzicami koordynator odpowiedzialny za politykę ochrony dzieci tworzy plan pomocy dziecku.
3. Plan pomocy dziecku zawiera wskazania dotyczące:
 - a) podjęcia przez DK działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia do odpowiedniej placówki;
 - b) wsparcia jakie DK zaoferuje dziecku;
 - c) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli zaistnieje taka konieczność.

Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Polityki.

§6.

1. Poprzez krzywdzenie dziecka w rodzinie należy rozumieć:
 - przemoc fizyczną/psychiczną wobec dziecka lub gdy dziecko jest świadkiem przemocy w rodzinie;
 - zagrożenie dobra dziecka np. zaniedbywanie fizyczne, psychiczne, niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka, konflikty okołorodzowe zagrażające dobru dziecka, rodzic/opiekun nadużywający substancji zmieniających świadomość;
 - podejrzenie przestępstwa popełnionego na szkodę dziecka.
2. Procedura w przypadku przemocy fizycznej/psychicznej wobec dziecka lub gdy dziecko jest świadkiem przemocy w rodzinie obejmuje:

Etap wewnętrzny:

- poinformowanie dyrektora i koordynatora monitorującego stosowanie Polityki ochrony dzieci przez pracownika, który powziął informację o stosowaniu przemocy fizycznej/psychicznej wobec dziecka lub informację, że dziecko jest świadkiem przemocy w rodzinie, oraz sporządzenie notatki służbowej i dostarczenie jej do dyrektora DK,
- rozmowa z rodzicem niekrzywdzącym (przeprowadzona przez dyrektora, oraz koordynatora), o ile jest taka możliwość,
- ewentualna rozmowa z dzieckiem (przeprowadzona przez dyrektora i koordynatora),
- ustalenie planu pomocy dziecku,
- wypełnienie Karty interwencji (Załącznik nr 1).

Jeżeli zaplanowane działania przyniosły efekt należy zakończyć działania i dalsze monitorowanie sytuacji.

W sytuacjach budzących wątpliwość co do sytuacji dziecka oraz jeżeli zachodzi podejrzenie o popełnieniu przestępstwa wobec dziecka, sprawę należy zgłosić Policji lub do Prokuratury. Dodatkowym rozwiązaniem jest złożenie wniosku do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację dziecka w przypadku zauważenia niewłaściwego wykonywania władzy rodzicielskiej.

Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznych relacji między personelem i dzieckiem.

§7.

Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem określają, jakie zachowania i praktyki są niedozwolone w pracy z dziećmi. Zasady bezpiecznych relacji są dostosowane do realiów funkcjonowania DK i dotyczą następujących obszarów:

§8.

1. Kontakt fizyczny z dzieckiem jest zjawiskiem nieuchronnym. Bezpośredni kontakt z dzieckiem oparty jest na poszanowaniu intymności i godności dziecka.

Przykładowe formy takiego kontaktu, to:

- pomoc w czynnościach związanych z wyjściem np. na spacer w ramach Akcji Zima/Lato w mieście,
- w zajęciach sportowo – ruchowo – rekreacyjnych,
- reagowanie na potrzeby emocjonalne szczególnie dziecka młodszego np. poprzez przytulenie się do dorosłego, etc; kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji,
- stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia dotyczących: konfliktów pomiędzy uczestnikami sekcji, półkolonii, zajęć, warsztatów i innych zajęć organizowanych przez DK (rozdzielenie zwaśnionych, przytrzymanie, obezwładnienie),
- działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy),
- zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.).

Niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie, itd.),
- erotyzowania relacji (flirt, dwuznaczny żart, rozmowa, czy choćby wyzywające spojrzenie),
- seksualizacji relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne).

2. Komunikacja werbalna z dzieckiem powinna być pozbawiona akcentów wrogich, wulgarnych, agresywnych, złośliwie ironicznych. Komunikacja nie powinna:

- wzbudzać w dziecku poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk),
- obniżać i niszczyć poczucia wartości (np. wyzwiska, krzyk, negatywne ocenianie, reakcja nieadekwatna do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy, negowanie uczuć),
- upokarzać (publiczne wyszydzanie, naigrywanie się, ośmieszanie),
- naruszać granic (nie zachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym).

3. Pracowników DK obowiązuje obiektywizm, sprawiedliwość, bezinteresowność i szacunek w traktowaniu oraz ocenie każdego dziecka bez względu na pochodzenie, rasę, wyznanie i narodowość. Równe traktowanie oznacza, że niedozwolone jest:

- wyłączne skupianie uwagi na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych,
- nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych,
- nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań, nieadekwatne do możliwości i wieku
- zwalnianie z wykonywania obowiązków w nieuzasadnionych sytuacjach,
- godzenie się, brak reakcji na nieformalną hierarchie grupową,
- dominacja w grupie przez negatywne jednostki, ustalanie przez nie i wdrażanie nieformalnych zasad,
- przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych i słabszych uczestników dzieci przez silniejszych.

4. Kontakty bezpośrednie i online z dzieckiem poza DK powinny być:

- wcześniej omówione oraz mieć zaakceptowany plan oraz cel,
- ściśle powiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych,
- w miarę możliwości dokumentowane (możliwość wykonania kopii/wydruku korespondencji mailowej, smsowej, zapisów na portalach społecznościowych,
- odbywać się w miarę możliwości z wykorzystaniem sprzętu DK,
- niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez dorosłego własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem, dających poczucie bycia faworyzowanym, wyróżnianym

5. Dyscyplinowanie dziecka definiowane jako narzędzie „informacji zwrotnej” komunikujące dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z oczekiwaniami i/lub nieefektywna; dyscyplina ma pobudzać do uczenia się, a nie powodować krzywdę dziecka; wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trafnych decyzji.

Niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:

- fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie; uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych; pozbawianie snu, pokarmu, ekspozycja na zimno, ciepło itp.; prace fizyczne nieadekwatne do możliwości, dopuszczanie się zachowań o charakterze seksualnym),
- psychicznej (dominacja poprzez krzyk, groźby, wzbudzanie poczucia winy, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych np. bezpieczeństwa, przynależności, miłości, symulacje wzbudzające strach i obawy o życie własne i rodziny).

Rozdział V

Zasady bezpiecznego korzystania z mediów, w tym Internetu.

Dom Kultury w Ustce nie prowadzi zajęć dla dzieci z wykorzystaniem Internetu. W związku z powyższym możliwość korzystania z Internetu na terenie DK jest bardzo ograniczona. Instytucja nie udostępnia również dzieciom komputerów będących na wyposażeniu DK. Hasło do Wifi dostępne jest tylko u pracowników instytucji i wykorzystywane najczęściej przez dorosłych odbiorców korzystających z usług DK. Dzieci uczestniczące w zajęciach organizowanych przez DK nie mogą korzystać z telefonów komórkowych podczas zajęć.

Rozdział VI

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§9.

Pomoc udzielana dziecku i jego rodzinie jest dokumentowana. DK przestrzega przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, w tym danych wrażliwych, m.in. poprzez:

- zbieranie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych;
- wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo danych;
- szkolenia pracowników;
- zabezpieczenie dokumentacji zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej;
- określenie jasnych zasad ujawniania zawartych w dokumentacji informacji instytucjom trzecim (sądom, prokuraturze, zespołom interdyscyplinarnym).

§10

Dom Kultury w Ustce nie udostępnia informacji o uczestnikach mediom ani nie wykorzystuje wizerunku uczestników w materiałach promocyjno-informacyjnych bez ich pisemnej zgody, a w przypadku dzieci bez zgody ich opiekunów.

1. Pracownicy DK nie kontaktują przedstawicieli mediów z dziećmi oraz nie wypowiadają się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik DK jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
2. Pracownicy DK, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, mogą wypowiedzieć się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna – po wyrażeniu pisemnej zgody przez opiekuna dziecka.
3. Pracownik DK ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział VII

Zasady ochrony wizerunku dziecka.

§11.

Dom Kultury w Ustce, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

1. Pracownikowi DK nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie DK bez pisemnej zgody opiekuna dziecka.
2. W celu uzyskania zgody opiekuna dziecka na utrwalanie wizerunku dziecka, pracownik DK może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
4. Upublicznienie przez pracownika DK wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka.
5. Pisemna zgoda powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystany.
6. Wszelkie podejrzenia i problemy dotyczące nieodpowiednich wizerunków dzieci należy zgłaszać i rejestrować, podobnie jak inne niepokojące sygnały, dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Rozdział VIII

Monitoring stosowania Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

§12.

1. Dyrektor DK wyznacza osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w instytucji, zwaną dalej koordynatorem.
2. Dyrektor powierza funkcję koordynatora drogą Zarządzenia.
3. Informacja o powierzeniu funkcji Koordynatora przekazywana jest Załącznikiem nr 2 do Polityki.
4. Koordynator jest odpowiedzialny za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki oraz za proponowanie zmian w Polityce.
5. Raz w roku koordynator przeprowadza wśród pracowników DK ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 3 do niniejszej Polityki.
6. W ankiecie pracownicy placówki mogą proponować zmiany do Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w DK.
7. Koordynator dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników DK ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi DK.
8. Dyrektor wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom DK nowe brzmienie Polityki.

Rozdział IX

Przepisy końcowe.

1. Polityka ochrony dzieci wchodzi w życie z dniem jej wydania i obowiązuje wszystkich pracowników oraz Współpracowników Domu Kultury w Ustce.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników DK, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.
3. Treść Polityki jest upowszechniana poprzez jej publikację na stronie internetowej DK oraz udostępnienie na tablicy ogłoszeń dla rodziców/opiekunów.

Załącznik nr 1 do Polityki ochrony dzieci

KARTA INTERWENCJI

1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji		
3. Osoba zawiadamiająca		
4. Opis podjętych działań	Data	Działanie
5. Spotkanie z opiekunami/rodzicami	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	a) zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa b) wniosek o wgląd w sytuację rodzinną c) inny rodzaj interwencji, jaki?	

	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
8. Wyniki interwencji	Data	Wynik

Załącznik nr 2 do Polityki ochrony dzieci

Ustka dn.

WYZNACZENIE OSOBY KOORDYNATORA

Dyrektor Domu Kultury w Ustce wyznacza panią/pana:

.....

do pełnienia funkcji koordynatora – osoby odpowiedzialnej za realizację „Polityki ochrony dzieci w Domu Kultury w Ustce.

.....

(podpis i pieczęć dyrektora)

Załącznik nr 3 do Polityki ochrony dzieci

MONITORING STANDARDÓW - ANKIETA

	TAK/NIE
1. Czy wiesz na czym polega program Chronimy Dzieci?
2. Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem, obowiązujące w DK, w którym pracujesz?
3. Czy zapoznałeś się z dokumentem Polityka ochrony dzieci?
4. Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?
5. Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?
6. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez innego pracownika?*
7. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem?**

*Jakie naruszenia zasad zawartych w Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez innego pracownika zaobserwowałaś/łeś?

.....
.....
.....
.....

**Uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Polityki ochrony dzieci.

.....
.....
.....

Załącznik nr 4 do Polityki ochrony dzieci

OŚWIADCZENIE O ZAPOZANIU SIĘ Z POLITYKĄ OCHRONY DZIECI

Domu Kultury w Ustce

Oświadczam, iż zapoznałem/am się z Polityką Ochrony Dzieci Domu Kultury w Ustce i zobowiązuje się do przestrzegania zawartych w niej postanowień.

.....

Data